

Renée Weissbach

“Titran’s”

Renée met ECIPr Pollux a Beetlejuice (NFO w 63)

Interview met...

Op zoek naar een website over ornithologie kwam Renée terecht bij een ornithologiesche vereniging die in Titran gevestigd is en zij vond de foto's van dit landschap prachtig: wild en rustgevend tegelijk, een beetje als de Noorse Boskat.

Cattery Titran's was geboren.

Even voorstellen: wie ben je, vertel eens iets over jezelf?

Ik heet Renée Weissbach, woon sinds 1995 in Brussel, ben van Duitse afkomst en leid mijn eigen bedrijf dat zich met crisismanagement en managementconsulting bezig houdt.

Een heel boeiende baan die echter goede stressbestendigheid en arbeidsvermogen vraagt.

Hoe kwam je voor het eerst in aanraking met de Noorse Boskat?

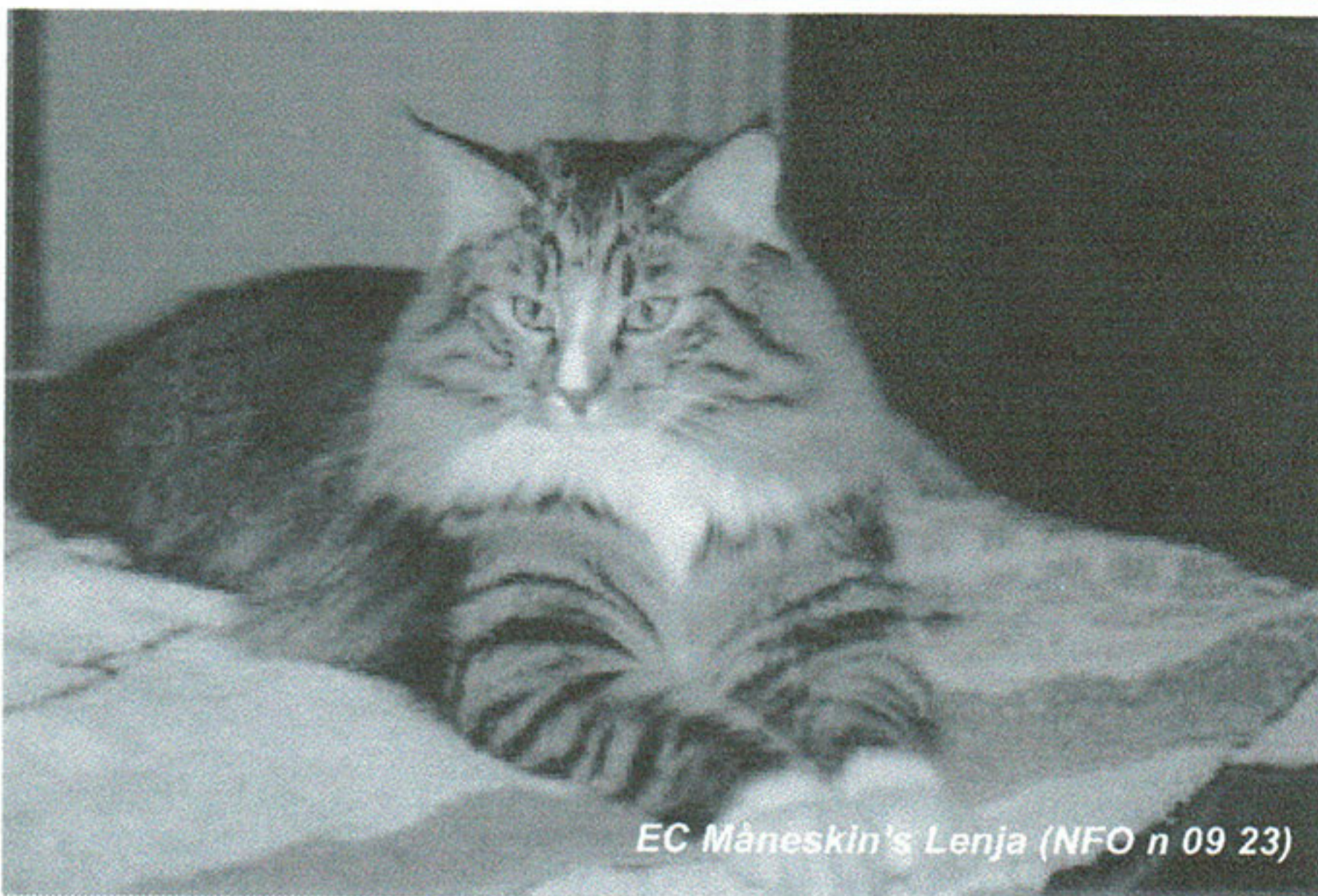
Na het overlijden van mijn eerste huiskat, die erg moeilijk van karakter was, was het voor mij duidelijk dat ik op zoek wilde gaan naar een kat die lekker in haar vel zat. Na enig leesvoer en contact met kattenvrienden, was het duidelijk: wat ik moest hebben was een Noor of beter nog, twee.

Waarom heb je voor dit ras gekozen en niet bijvoorbeeld voor een Maine Coon of een Siberier?

Gewoon omdat ik de Noor zo'n prachtige combinatie van schoonheid (vorm van het hoofd, de vacht) en wildheid vond.

Wie was je eerste boskat en hoe ben je daar aan gekomen?

Nu ik wist waarnaar ik op zoek was, dacht ik dat het heel simpel zou zijn. Maar dat was niet zo. België was in die tijd (1988), en nu nog steeds, niet persé het land van de Noorse Boskat. Maar ik heb dan uiteindelijk toch mijn geluk gevonden bij een fokkerij die nog wel bestaat maar

EC Måneskin's Lenja (NFO n 09 23)

IK HEB GEKOZEN VOOR DE NOORSE BOSKAT, OM DAT IK DE NOOR ZO'N PRACHTIGE COMBINATIE VAN SCHOONHEID EN WILDHEID VOND.

alleen nog Maine Coons fokt. Ik koos voor twee halfbroertjes, Harry en Hannibal de la Vallée de Rosey, gefokt uit mooie oude Torvmyra- en Pan's lijnen die je vandaag de dag nog in veel stambomen terugvindt.

... en hoe ging het verder?

Die twee hebben me meer dan 11 resp. 12 jaar begeleid op mijn levensweg. Niets heeft hun uit balans kunnen brengen, noch de talrijke verhuizingen noch het begin van de Titran's cattery.

Welke katten heb je op dit moment?

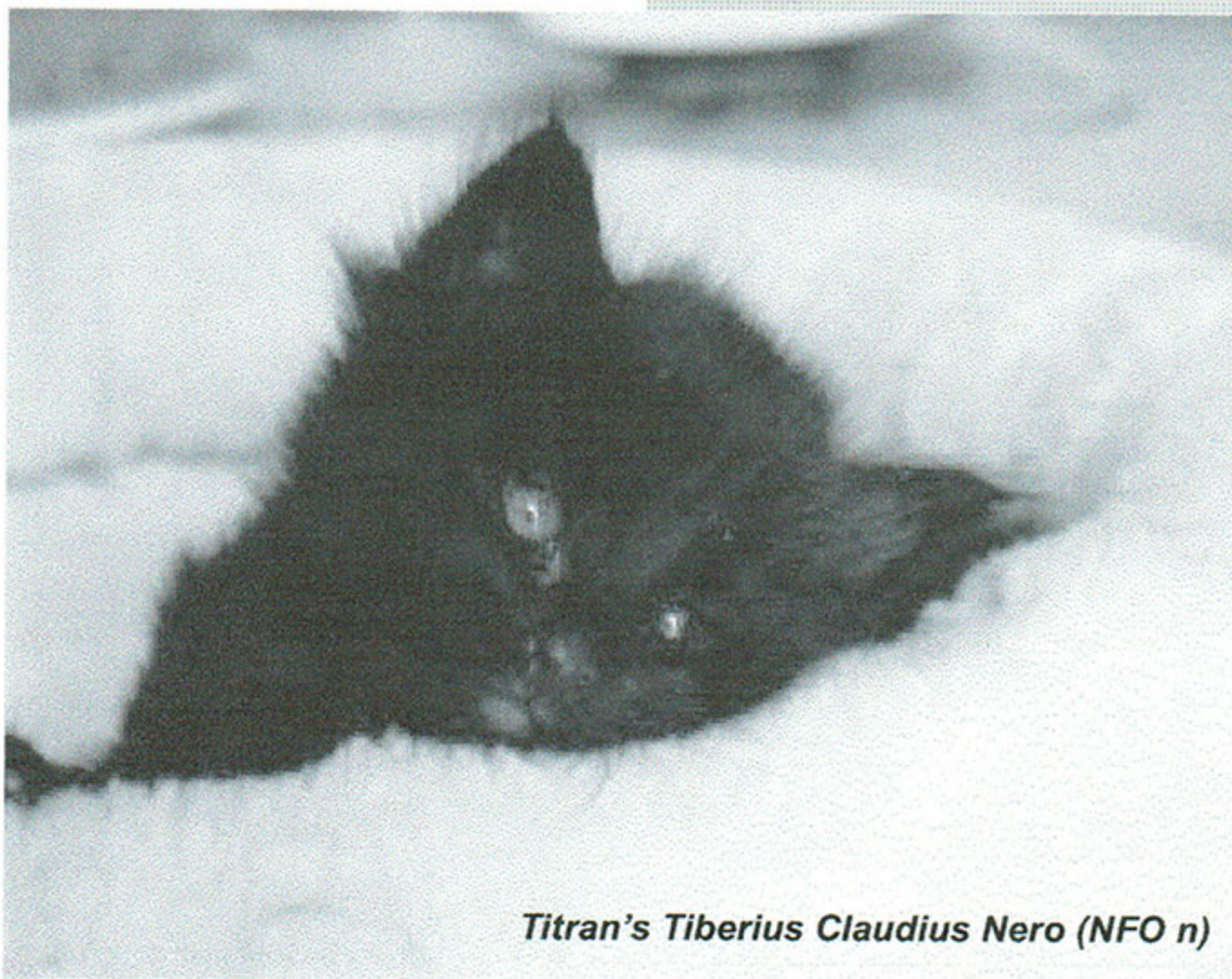
Op het ogenblik zijn er 9 katten bij Titran's. Een dekkater, zes poezen en twee kastraten.

Show je jouw katten wel eens, en waarom?

Showen doe ik nog steeds regelmatig maar wel veel minder dan vroeger. Ik vind het nog altijd de beste manier om op de hoogte te blijven van hetgeen er gebeurt, het contact met andere fokkers en exposanten is steeds boeiend en ik vind het belangrijk regelmatig de kwaliteit van mijn katten en kittens te checken op de keurtafel.

Wat vind je zelf van het hele showgebeuren en waarom?

Zeker is er zowel bij de FIFé shows als ook bij de shows van de onafhankelijken (ik ga regelmatig naar allebei maar de titels behalen mijn katten uitsluitend bij de FIFé), een aantal dingen dat verbeterd zou kunnen worden (qua organisatie, standaard van de keurmeesters, en noem maar op) maar over het algemeen blijft

Titran's Tiberius Claudius Nero (NFO n)

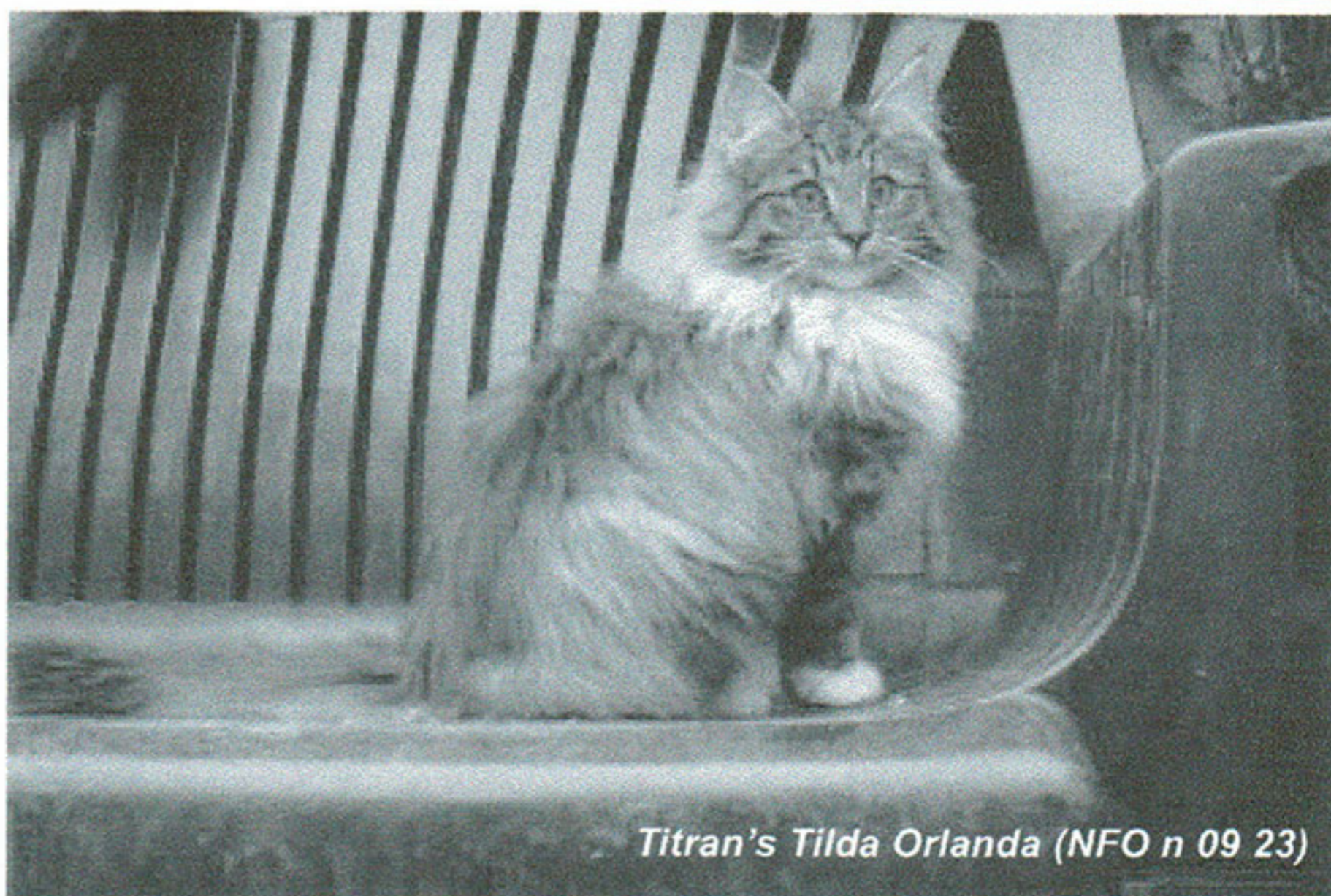
het toch een nuttige oefening. Zeker voor iemand als ik die kortgeleden pas met het fokken van Noren begonnen is.

Is er iets in het algemeen wat je vindt dat keurmeesters wel of niet zouden moeten doen?

Jazeker. Keurmeesters zouden veel regelmatig, in het algemeen, aan bijscholing moeten doen.

Ze zouden veel vaker aangemoedigd moeten worden door de clubs en federaties, om titels te weigeren als een kat niet aan de gestelde eisen voldoet. Nu is het vaak zo, dat een keurmeester die zoiets regelmatig doet, gewoon niet meer uitgenodigd wordt.

De reden waarom ik hiervoor ben, is gewoon mijn zorg om de standaard van de Noor hoog te houden. Volgens mij lopen er teveel GEC en EC rond die deze titels gewoon niet waard zijn, waardoor het hele kwaliteitssysteem in het gedrang komt.

Titran's Tilda Orlanda (NFO n 09 23)

gewoon prachtig: wild en rustgevend tegelijk, een beetje als de Noorse Boskat. Gelukkig was er nog geen andere FIFé-cattery met die naam in 2001.

Wanneer ben je begonnen met fokken?

Het eerste Titran's nestje werd in mei 2001 geboren. Ik ben dus pas twee jaar met fokken bezig. Ik verwacht nu het negende nestje in juli 2003.

Waarom ben je gaan fokken en welk doel had je daarmee voor ogen?

Ik denk dat de doelstelling die ik twee jaar geleden voor mijn website heb geschreven nog steeds geldig is: "Mijn beslissing om Noorse Boskatten te fokken is op drie redenen gebaseerd: Ik zou dolgraag helpen dit ras in België beter bekend te maken. Om welke reden

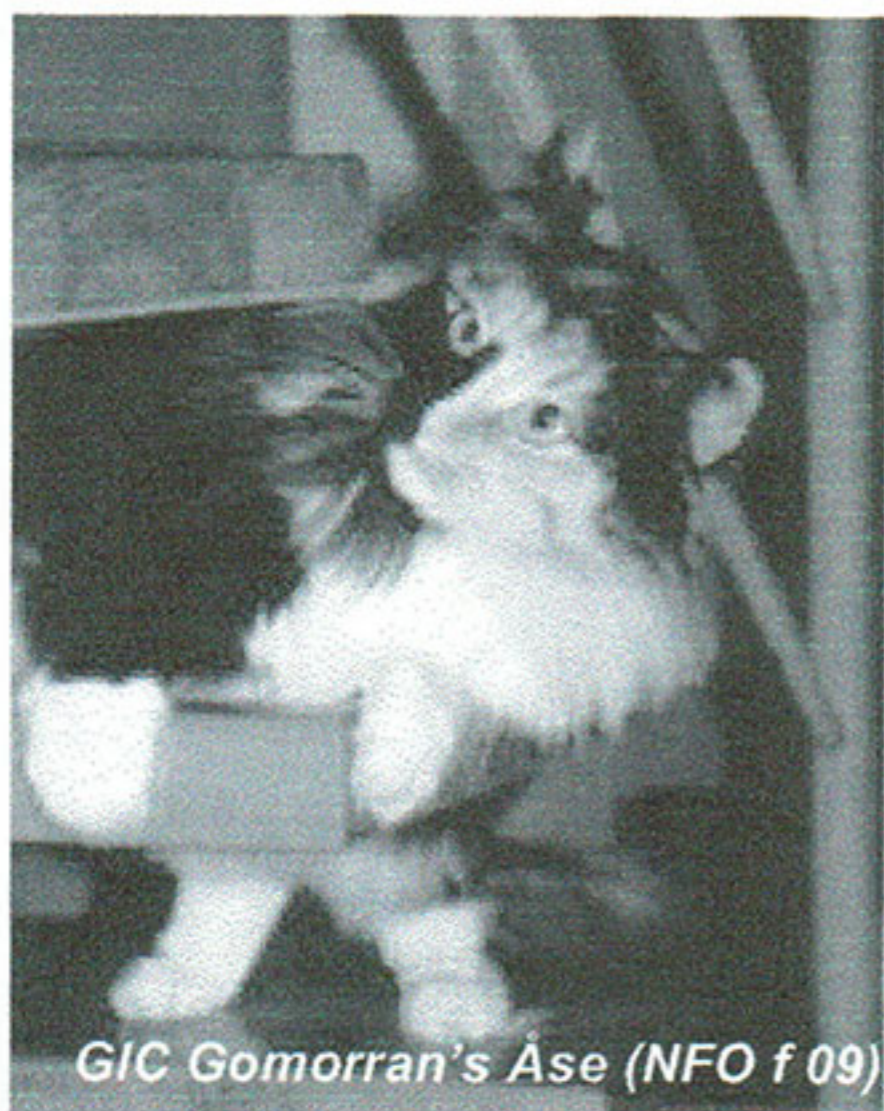
dan ook zijn er hier vandaag de dag maar heel weinig Noorse Boskatten te vinden. Ik wil proberen mijn bijdrage tot serieus fokwerk te leveren om mee te helpen de schoonheid van het ras te bewaren en nog verder te verbeteren.

En last but not least, is er het - zeer egoïstisch- plezier dagelijks van de schoonheid en het zo aangename karakter van deze grote katten met de wilde look te mogen genieten.

De doelstelling van mijn fokplannen is duidelijk: gebaseerd op de beste beschikbare bloedlijnen, wil ik grote, sterke katten met een uitstekend karakter fokken.

Het perfect driehoekige hoofd met een recht profiel, grote oren met pluimen en zeer expressieve, licht schuin staande ogen, moeten het onmogelijk maken de Noorse Boskat met zijn Amerikaanse neef te verwisselen.

Een vacht met een hele hoop onderwol en de imposante kraag en knickers zijn

GIC Gomorran's Åse (NFO f 09)

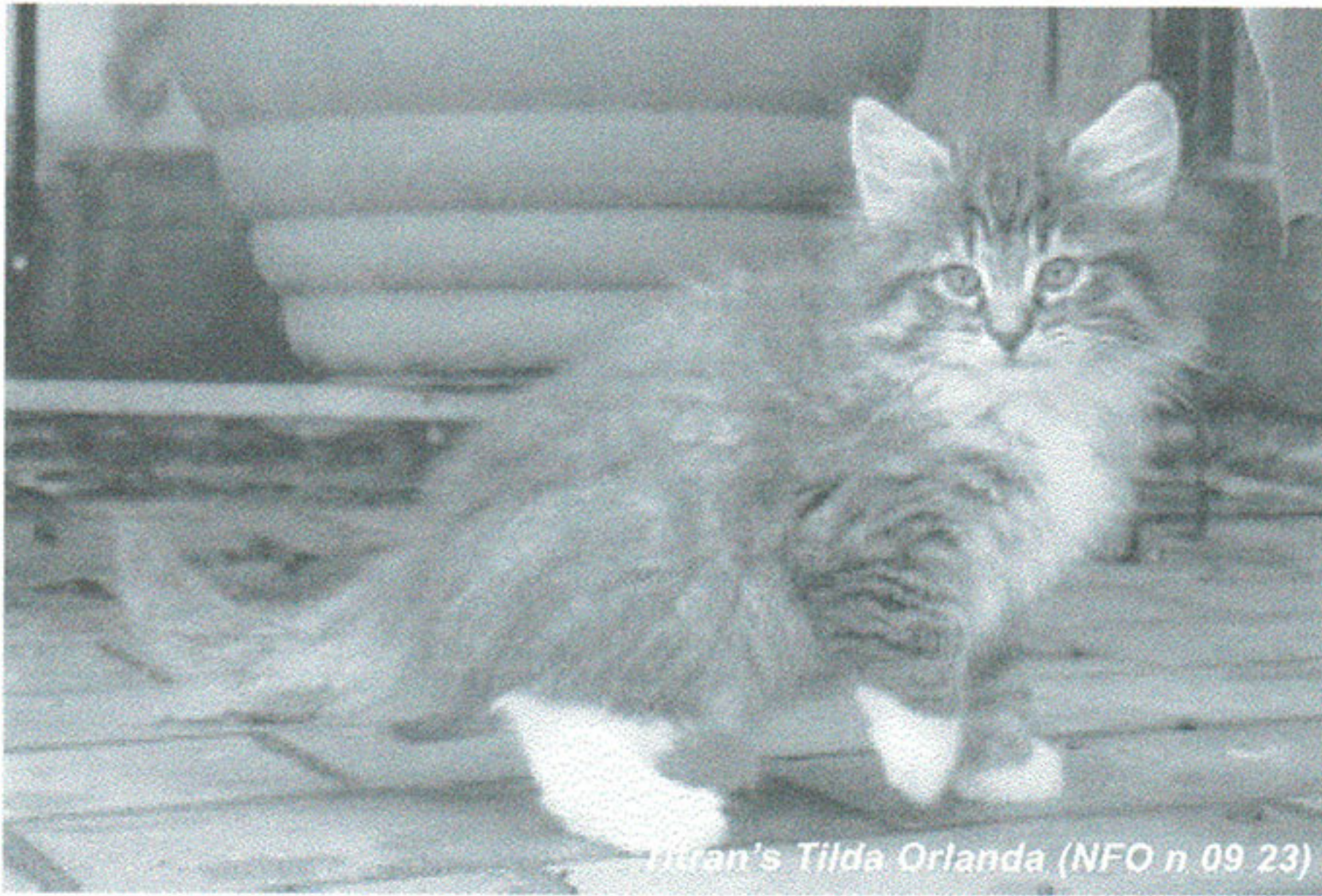
Heb je een catterynaam, wat betekent die en waarom heb je hiervoor gekozen?

Mijn catterynaam is Titran's. Titran is een kleine stad op het eiland Froya, dat in het midden van Noorwegen en vanzelfsprekend aan de kust gelegen is. Ik was de website van een ornithologische vereniging tegengekomen die in Titran gevestigd is en ik vond de foto's van dit landschap

**MIJN BESLISSING OM
NOORSE BOSKATTEN TE
FOKKEN IS OP DRIE REDE-
NEN GEBASEERD**

GIC Serafine a Beetlejuice (NFO a)

Titran's Tilda Orlanda (NFO n 09 23)

aanvullende attributen van de Noren met de wilde look.

Heb je dat doel bijgesteld in de loop van de tijd en zo ja, in welke richting en hoe is dat gekomen?

Nee, daaraan heb ik niets gewijzigd, ik ben alleen nog kritischer geworden met de tijd.

Zijn er bepaalde kleuren of patronen die je het liefst fokt en waarom?

Mijn voornaamste doelstelling is eigenlijk altijd het type . Pas in tweede instantie houd ik me met kleuren bezig. Maar ik moet wel toegeven dat ik dit jaar de witte Noren in mijn nestjes toch heel erg mis. Zilver fok ik helemaal niet omdat ik vind dat dit een apart verhaal is. Daarbij moet naar type en naar de kleur gekeken worden. Ik heb immers, als beginner, nog mijn handen

vol met het type...dus laat ik het zilver liever aan specialisten over.

Heb je een eigen dekkater en geef je daarmee ook uitdekkingen?

Ja, ik heb een dekkater en ik denk erover een tweede te houden uit een nestje van dit jaar.

Uitdekkingen heb ik tot nu toe nog niet toegestaan maar de een of andere poes zal zeker in de komende jaren eens passeren. Maar het zullen uitzonderingen blijven.

Waarom geef je geen uitdekkingen?

Dat is gemakkelijk te beantwoorden: "Omdat, zowel Pollux a Beetlejuice, mijn eerste (witte) kater (nu gelukkig kastraat) als ook mijn huidige kater, niet (of nog niet) sproeien" daar probeer ik gewoon zo lang mogelijk van te genieten.

Als je een buitendekking gaat halen bij anderen, wat is dan de criteria waarop je de kater uitzoekt?

Gedurende de twee laatste jaren heb ik heel bewust een aantal buitendekkingen gehaald en heb daarvoor zo'n 10.000 km. gereden. Dat doe je niet zo maar, maar omdat je op zoek bent naar iets heel speciaals.

Twee van de katers vond ik bij toeval op shows: ik zag ze en dacht meteen: die zou passen bij die en die van mijn poezen... toen kwam natuurlijk nog het bestuderen van de stambomen, enz. Maar het belangrijkste was zeker het type en de uitstraling van de katers. Dat kan geen foto op een website je bieden ... vaak werd ik teleurgesteld in een kat of kater die ik alleen maar van een foto kende, als ik hem dan uiteindelijk in natura zag.

Aan welke eisen moeten potentiële kattenkopers bij jou voldoen?

Als het liefhebbers zijn dan is het belangrijkste dat ik het gevoel heb dat zij goed voor het kitten gaan zorgen, dat we regelmatig contact blijven houden en dat ze er zorg voor zullen dragen dat het kitten in een veilige omgeving van een lang leven kan genieten. Dus hebben de kandidaten die geloven dat een kat alleen maar gelukkig kan leven als deze zonder enige beperking naar buiten mag, bij mij weinig kans.

Als een kitten naar een fokker gaat, dan zijn die aspecten ook belangrijk maar nog meer let ik erop dat het een amateur-fokkerij is zoals de mijne: uitstekende hygiënische omstandigheden, geen uitbuiten van de kater of poes door te veel nestjes of dekkingen, mensen die om de kat geven en deze niet als geldproducerende machine zien. En ik let erop dat ik qua doelstellingen op een lijn zit met die van de fokker. Dat helpt, denk ik, om teleurstellingen van twee kanten te voorkomen.

En dit heeft als voordeel, dat je later ook tot een zekere samenwerking kan komen.

Hoe zijn je katten gehuisvest en waarom?

Bij mij lopen alle katten door het huis en hebben vrije toegang tot grote omheinde terrassen.

Ik heb het geluk een tamelijk groot huis te hebben en kan dus ook zonder problemen een deur tussen de kater en de poezen sluiten, zonder dat iemand zich

Titran's Turandot (NFO w 62)

EC Måneskin's Lenja (NFO n 09 23)

opgesloten voelt. Zou ik, wegens sproeien, ooit het territorium van de kater moeten beperken, zou ook dat geen probleem zijn.

Doen je katten wel eens gekke dingen, zo ja, wat?

In de nestjes van mijn poes Maneskinn's Lenja zit altijd een kater die een bal apporteert zoals een hond, wel 100 keer achter elkaar als het mag. Een van de meest uitzonderlijke "gendefecten" die ik ooit heb gezien ;-).

Mijn kater Titran's T.C. Nero heeft wat je een Belgische smaak zou kunnen noemen: hij is gek op frietjes... maar ook op paprika chips of droog brood.

Wat vind je van de rasstandaard en zou je er iets aan willen wijzigen?

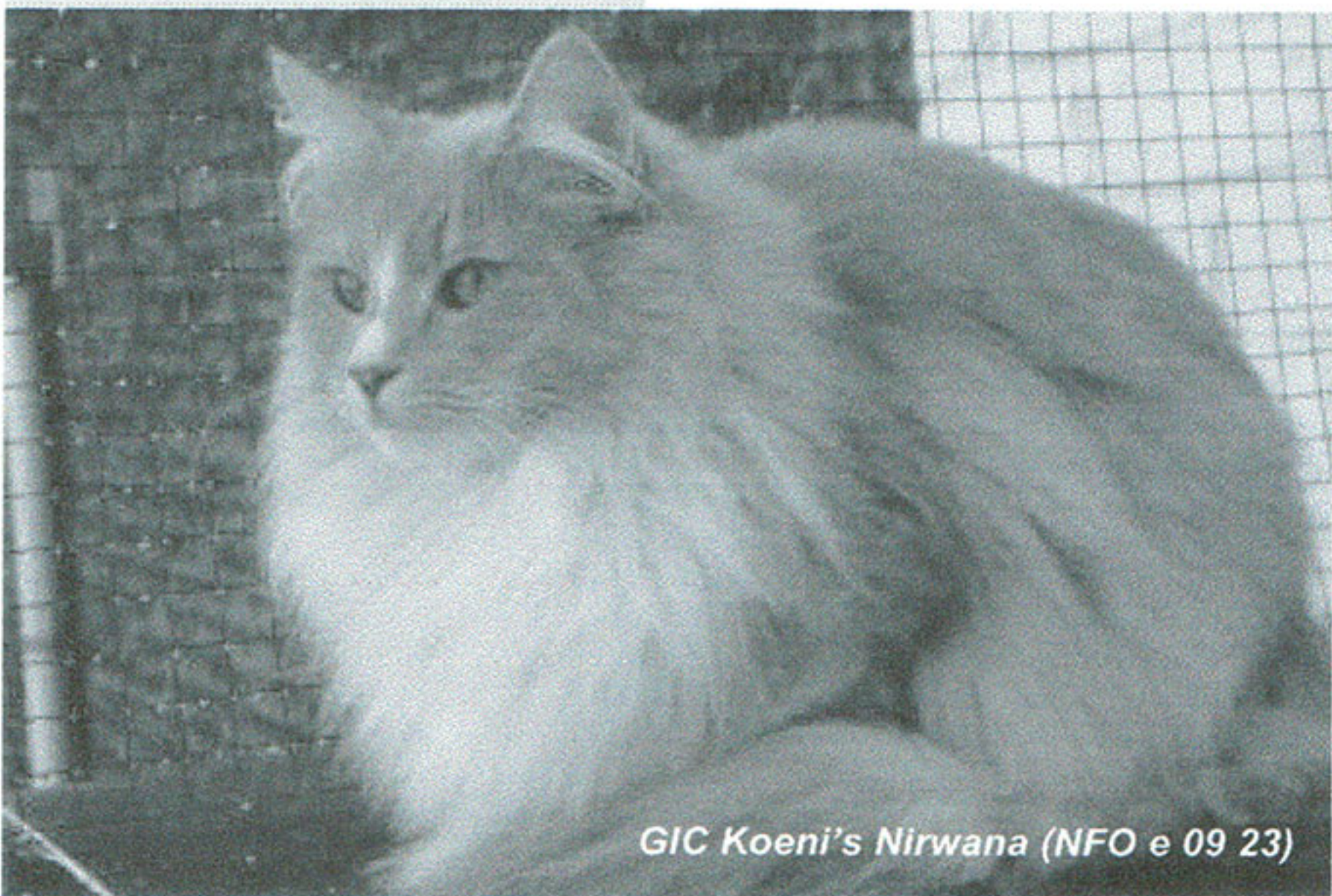
Ik denk dat de rasstandaard eigenlijk goed is maar zoals reeds eerder gezegd, zou ik het op prijs stellen als hij nauwkeuriger en strenger toegepast zou worden.

Waarom gaat men er bijvoorbeeld niet voor om in plaats van een keurbericht te schrijven, een puntentabel in te vullen zoals bij honden, konijnen of gevolgenkeuringen. Onze titels staan toch allemaal voor een aantal punten: een dergelijk tabel invullen zou het voordeel

**IK DENK DAT DE RAS-
STANDAARD EIGENLIJK
GOED IS MAAR IK ZOU
HET OP PRIJS STELLEN
ALS HIJ NAUWKEURIGER
EN STRENGER TOEGE-
PAST ZOU WORDEN.**

IC Titran's Tosca (NFO g 09 23)

GIC Koeni's Nirwana (NFO e 09 23)

hebben dat ten eerste alle punten van de standaard behandeld moeten worden en de keurmeester zich dus niet op een detail kan focussen en ten tweede is het gewoon een objectievere methode.

Wat is je mening over de hedendaagse Noorse Boskat in het algemeen?

"De" Noorse Boskat bestaat vandaag de dag niet en dat is misschien juist een van de grootste problemen. Als je, zoals ik, zowel in het noorden als in het midden van Europa naar shows gaat, kom je heel verschillende Noren tegen. In het zuiden kom je heel lange en perfect rechte profielen tegen maar met te weinig botstructuur en vooral poezen die echt aan de kleine kant zijn (3 kg- poezen zijn daar geen uitzondering). In het noorden, daarentegen, is de gemiddelde Noor wel forser maar die heeft dan weer te kampen met het profiel. Blijkbaar gaat men voor de extremen, maar gewoon niet tegelijkertijd in het noorden en het zuiden. Een punt zou ik willen onderstrepen: we moeten erop letten dat de Noor een stoere, krachtige en grote kat blijft en niet zoals andere rassen, te ver afdwaalt van het oorspronkelijke type. Wij hebben nog een aantal katers van het "oude" type, die zouden wij veel meer en beter kunnen gebruiken.

Wat vind je de mooiste kater of poes die je ooit gezien hebt en waarom?

Behalve twee die ik alleen maar van foto's ken (Flatland's Bjoernstierne en Heaven Hill's Big Bang), ken ik een kater die ik adembenemend vind: Remis Felis Jubatus, zwart als de nacht, zo zacht als

Noorderlicht 15 - Zomer 2003

wat, met formaat, stevigheid, een super vacht en een excellent type. Spijtig genoeg heeft hij op de keurtafel zelden de plaats gehaald die hem volgens mij toestond en de enige reden daarvan is zijn kleur: veel te weinig keurmeesters hebben de capaciteiten de kwaliteiten van deze kater in het zwart te herkennen.

Wat vind je de mooiste kat die je zelf ooit gefokt hebt en waarom?

Zelfs al ben ik dolgelukkig met de kwaliteit van Titran's Tosca, die de beste punten van vader en moeder heeft geërfd, toch denk ik dat Titran's T.C.Nero nog een tikkeltje beter is. Door zijn buitengewone formaat zal hij zeker drie-drieënhalve jaar nodig hebben om al zijn potentieel te ontplooien, maar als ik het niet mis heb, zal hij iets uitzonderlijks worden...maar ook in het zwart zoals zijn grootvader Remis. Ik maak me geen illusies maar ik denk dat hij zeer waardevol voor de fok zal zijn.

Wat vind je de belangrijkste eigenschappen van een Noor (qua uiterlijk en gedrag)?

Qua gedrag is het zeker het niet-agressieve, zachte en speelse dat wij zeker moeten zien te bewaren. Qua uiterlijk denk ik, moeten wij ervoor zorgen dat het ons lukt type en formaat/ stevigheid en vacht te combineren. Ik weet dat dit veel is maar het een zonder het ander verzwakt gewoon het algemene beeld van de Noor.

Ben je wel eens in het buitenland naar een fokker of show geweest? Zag je een verschil met de katten in Nederland?

Ik heb eigenlijk maar weinig fokkers bezocht, maar ik ben wel honderden Noren op shows in heel Europa tegen het lijf gelopen. Je zou eigenlijk niet kunnen zeggen dat je een speciaal type Noren per land tegenkomt maar je ziet heel goed dat in ieder land bepaalde foklijnen domineren... Landen zoals Frankrijk hebben dat nu begrepen en zijn begonnen andere lijnen te importeren om de zwakheden van de bestaande lijnen te compenseren.

Ben je geïnteresseerd in genetica of in het uitzoeken van stambomen?

Voor mij is het fenotype één ding, maar als fokker ben je toch voornamelijk bezig

Titran's Thaleia

met het genotype.

En zonder genetica en stambomen kun je volgens mij geen degelijk fokplan opstellen en blijven volgen. Ik heb me dus heel intensief met genetica en het bestuderen van stambomen bezig gehouden. Het is voor mij een van de boeiendste ervaringen om te zien wat de resultaten zijn van linebreeding of outcross.

Toen ik begon dacht ik dat het eeuwig doorgaan met linebreeding de beste resultaten opleverde, gewoon omdat men de eigenschappen steeds meer fixeerde. Dat is ook juist, maar onvoldoende. Bewust doorgevoerde en doordachte outcross geeft de lijnen een nieuwe push die dan in de volgende generaties weer door linebreeding gefixeerd kan worden.